

Udskriftsdato: 27. december 2025

KEN nr 9858 af 06/11/2009 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2009-6-0881

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2009-6-0881

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2009-6-0881

Resumé

To klagere – en person og et borgerinitiativ – har klaget til Pressenævnet over artiklerne ”Irakernes selvmål” og ”Du er ikke i fare, [K1]” i Ekstra Bladet samt et tv-klip på ekstrabladet.dk.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Efter det oplyste har [K2] ikke vedtægter – hverken skrevne eller mundtlige - eller andre definerede formål. Dog er der fastlagt *Grundlag for juragruppen i [K2]*. Det er muligt, at [K2] er et mellem flere personer dannet samvirke, men borgerinitiativet er uden fastlagte regler og uden organer, der kendeligt og utvivlsomt over for omverdenen kan handle på deltagernes vegne dels i forhold til disse, dels i forhold udadtil. Klagen angår ikke omtalen af [K2] og initiativets støtte til de irakiske asylansøgere. Under disse omstændigheder finder Pressenævnet, at [K2] ikke har partsevne i forhold til klagen. Klagen behandles herefter alene i relation til [K1], der den 24. august 2009 underskrev klageskrivelsen.

Af Udenrigsministeriets rejsevejledning af 30. august 2009 fremgik det, at alle rejser til Irak frarådes, men at situationen i de tre kurdiske provinser Dohuk, Erbil og Sulaimaniyah var mindre farlig end i det øvrige Irak (dog frarådes alle ikke nødvendige rejser til provinserne). Det lægges til grund, at Ekstra Bladet af sikkerhedsmæssige årsager stillede krav om, at [K2]/de afviste irakiske asylansøgere udvalgte ansøgere, der hidrørte fra de tre kurdiske provinser, til omtale i artiklen.

Parterne har afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt der er indgået mundtlig aftale om forhåndsgodkendelse af citater, samt i hvilket omfang Ekstra Bladet kunne rette henvendelse til [K1]s tidligere naboer i Irak. Nævnet kan ikke tage stilling til, hvilken forklaring, der er den rigtige, og dette punkt behandles derfor ikke. Nævnet har endvidere ikke mulighed for at vurdere, om Mam Rostams udtalelser er korrekt oversat. Dette klagepunkt behandles derfor heller ikke.

Sådan som sagen foreligger oplyst, finder nævnet ikke grundlag for at fastslå, at Ekstra Bladet ikke har udvist den fornødne kildekritik. Nævnet har herved lagt vægt på, at det af artiklen fremgår, hvem der udtaler sig, således at læseren gøres bekendt med kildernes identitet.

Pressenævnet finder, at lederartiklen ”IRAKERNES SELVMÅL” måske nok kan give indtryk af, at Ekstra Bladet har gennemgået flere end én asylansøgersag. Det fremstod imidlertid klart, at der var tale om en lederartikel, hvori mediet tilkendegav sin egen holdning til oplysninger, der i øvrigt var offentliggjort andetsteds. Da der i lederartikler tillades en højere grad af frisprog end nyhedsartikler eller lignende reportager, finder nævnet ikke grundlag for at udtale kritik af forholdet. Nævnet bemærker, at det af tekstboksen ”Sådan gjorde vi” fremgår, at avisen alene undersøgte [K1]s asylsag.

Pressenævnet udtaler heller ikke i øvrigt kritik af avisen.

[K1] og borgerinitiativet [K2] har klaget til Pressenævnet over to artikler i Ekstra Bladet den 31. juli 2009 og et tv-klip på ekstrabladet.dk, idet klagerne mener, at god presseskik er tilsidesat.

1 Sagsfremstilling

Ekstra Bladet bragte den 31. juli 2009 forsiden ”*AFSLØRING. EKSTRA BLADET FANDT SANDHEDEN I IRAK OM [K1] FRA BRORSONS KIRKE: HAN ER IKKE I FARE*”.

Samme dag bragte Ekstra Bladet og ekstrabladet.dk lederartiklen *"IRAKERNES SELVMÅL"*, hvoraf følgende fremgår:

"DE IRAKISKE besættere i Brorsons Kirke på Nørrebro fortæller, at de bliver slået ihjel, hvis Danmark tvinger dem hjem. DET PASSER ikke. De har ikke noget at frygte, fortæller deres mange forundrede landsmænd i hjemlandet, når de får præsenteret irakernes påstande. EKSTRA BLADETS undersøgende journalister har været på en overraskende fact-finding mission i Irak. Vi bad om at få kopier af sagsakter fra fem-ti af de afviste irakere i kirken. De kunne suverænt selv udvælge hvilke. Det skete med hjælp fra støttegruppen [K2]. MAN MÅ altså formode, at hér ville der virkelig være skyts mod det ubarmhjertige danske system. Desto større er overraskelsen over resultatet. – Du er ikke i fare, forsikrer bl.a. den lokale politimester i byen Pirde, hvor en af de udvalgte irakere, [K1], kommer fra. – HVORFOR skulle nogen i det her land bruge kræfter på at forfølge en stakkels mand, som har mistet alt i Irak og nu også i Danmark, siger også den kurdiske krigshelt, det nye politiske fyrtårn Mam Rostam. En mand, man havde ventet ville bakke de ca. 60 Brorsons-irakere op. Men han gør altså det stik modsatte. – DE FLESTE asylsøgere er løgnere, siger han rent ud. FOLKESTEMNINGEN har været det eneste, der kan redde de i alt 282 afviste irakiske asylsøgere. Opbakningen i befolkningen har svinget en del op og ned. I negativ retning når det kommer frem, at irakere i stor stil rejser hjem på ferie med stopfyldte fly hver uge. Men med sympati når kunstnere og støttegrupper bakker op med café i krypten og hjælp til børnene, der har spildt deres barndom i Danmark. TROVÆRDIGHEDEN, som folkestemningen er så afhængig af, hænger nu i laser. Irakernes egne håndplukkede eksempler holdt ikke vand i virkeligheden."

Samme dag bragte papirudgaven, Ekstra Bladet, under overskriften *"DU ER IKKE I FARE, [K1]"* og underoverskriften *"Ekstra Bladet på kontrolbesøg i Irak: Den afviste iraker [K1] i Brorsons Kirken er slet ikke forfulgt"* følgende artikel:

"IRAK/KØBENHAVN: Ali Ibrahim Pervis er en stor mand i Pirde.

Men de to stjerner på politimesterens skuldre forhindrer ham ikke i at udstråle dyb medfølelse, mens han lige før frokost onsdag besøger en desperat asylsøgers skæbne.

Mødet foregår i hans kontor i den støvede irakiske by få kilometer syd for det yderste militære checkpoint mod Erbil i det irakisk-kurdiske selvstyre.

Håbet svinder ind

- Nej. Den mand har ikke noget at frygte, hvis han vender tilbage, fastslår Ali Ibrahim Pervis.

[K1] venter i samme øjeblik spændt ved telefonen i sit ly for politiet i Brorsons Kirke på Nørrebro.

Først en time senere ved den 33-årige sorani-kurder, at hans håb om asyl i Danmark endegyldigt svinder ind til ingenting.

- Jeg håber, at I har hjertet og samvittigheden med, når I skriver. Kurderne i Irak opfatter mig som forræder. Jeg er i livsfare, hvis jeg vender tilbage, siger en nedtrykt [K1].

[K1] er en af de afviste asylsøgere i Danmark, der gemmer sig for politiet og nægter at acceptere Udlændingestyrelsens og alle appelinstansers afvisning af sin sag.

Med flere hundrede A4-ark, [K1]s bønner og et journalistisk ønske om at efterprøve en troværdig sag som brændstof er vi rejst til Erbil-provinsen og Kirkuk i det nordvestlige hjørne af det martrede Irak.

En uge senere efter samtaler og møder med bl.a. [K1]s moster, politikere og myndigheder må vi og han erkende, at der ikke eksisterer beviser for, at han er truet af hævn, død og ulykke i Irak.

...

- Jeg kender kun hans navn og hans sag gennem hans familie, siger Ali Ibrahim Pervis.

Den tidligere krigshelt Mam Rostam er også helt kold over for [K1]s asylsag. Han er nu politisk faderfigur i det stærke oppositionsparti Gorran, og vi møder ham i hans fort på et bjerg ved Sulaimaniyah.

- Hvorfor skulle nogen i det her land bruge kræfter på at forfølge en stakkels mand, som har mistet alt i Irak og nu også Danmark? Det sker ikke, siger Mam Rostam.

Han kender ikke [K1] personligt, men efter at have sat sig ind i mandens sag bedyrer han, at den desperate asylsøger trygt kan vende hjem til sine familiemedlemmer og sine venner i Erbil og de relativt fredelige, kurdiske zoner i Kirkuk.

- Det, han har gjort, er ingenting. Han har ikke oplevet konkrete trusler. Og den type selvtægt og klanopgør, han taler om, er fortid. Jeg har aldrig hørt om forfølgelse af de folk. Aldrig. Ingen er dræbt på det grundlag – det kan jeg garantere, og jeg er stensikker på, at manden i den konkrete sag ikke er i livsfare, siger Mam Rostam.

- Der er ikke noget komme efter, siger vores tyrkisk-kurdiske tolk beklagende efter mødet. Tolken har boet i Danmark, siden Poul Schlüter var statsminister, og Danmark vandt EM i fodbold.

Kæmpede mod sine egne

...

Som tvangsmedlem af Baath-styrets hær al Jaysh Ash Shaabi kæmpede han [K1] mod sit eget kurdiske folk i 1995. Han udførte husundersøgelser og hjalp med at arrestere kurdere i Kirkuk. Som 15-årig sad han i fængsel, hvor han blev torteret som tusinder af andre kurdere. Men det var styrets indkaldelse af ham til en særlig hær, der skulle bekæmpe jøder i Israel, der fik ham til at flygte og søge asyl i Danmark i 2001.

[K1] tænker sig om. Vi er tilbage i Brorson Kirke. Han bønfaller os om ikke at opsøge hans hjemegn og indskærper, at det kan skabe vanskeligheder for ham og os.

En uge senere rejser vi alligevel til de byer, hvor han voksede op og havde alle sine venner, før han blev indkaldt til militærtjeneste.

I en lille isenkrambutik opsporer vi skoleinspektør Aydin Shamil. Han ledede i mange år den folkeskole i landsbyen Qajabash, hvor [K1] begyndte som seksårig.

- Jeg husker ikke den dreng, og under krigen blev hele byen ødelagt af Saddams styrker. Men jeg tror ikke, nogen vil ham noget ondt i dag, siger Shamil, der gør sig stor ulemage med at søge i skolens støvede arkiv.

Qajabash har i dag 30-40 husstande. Der er ingen arabere tilbage, og alt ånder ro og fred.

Det gør der også i kommunaldirektør Abdul Mutalip Nagmadins mødeværelse i Pirde.

- Har han været otte år i Danmark? Det forstår jeg ikke. Så må han jo være bange. Men jeg kan forsikre jer for, at hernede er han ikke i livsfare. Hvorfor søger han ikke til Syrien som alle andre, der gerne vil væk, spørger Abdul Mutalip Nagmadin, som ikke kender til eksempler på forfølgelse af eller hævndrab mod tidligere Baath-folk.

Vi kører tilbage til Erbil, hvor vi mødes med [K1]s moster [A], i et hus ejet af hendes afdøde mands familie.

Den svækkede kvinde er i dag det eneste nære, tilgængelige familiemedlem, der kender [K1]s fortid. Hun kan heller ikke styrke hans asylsag. Men følelserne er meget stærke.

- [K1] skal glemme alt om at komme tilbage. Jeg kan kun bede Allah om at holde hånden over ham. Han bliver dræbt, hvis han vender tilbage, græder og trygler [A].

- Hvorfor skulle det ske? Har du eller han modtaget konkrete trusler hernede?

- Nej, men han var medlem af Baath. Det nye styre har ham som dødsfjende, siger [A], som ikke kan nævne eksempler på hævndrab mod tidligere baathister i Erbil eller Kirkuk.

Vi forklarer [A], at uden beviser kan [K1]s sag ikke blive genbehandlet i Danmark.

- Jamen, han har ingen fremtid i Irak. Han har ingen jord, intet hus, ingen ejendele. I må hjælpe os, siger [A].

[A] bekræfter [K1]s oplysninger om, at hans forældre og en søster for længst er døde, og at en bror skal være blevet dræbt under uklare omstændigheder og begravet et ukendt sted i det sydlige Irak. Hun hævder, at kurdiske oprørere slog Ari ihjel, men sandsynliggøre det kan hun ikke.

Vi får også at vide, at en tredje bror [B] er forsvundet i Irak.

Vi har ikke grund til at betvivle [K1]s forhistorie. Baath-arkiver findes ikke længere, og den eneste adgang til de offentlige registre ville være hans id-nummer i Irak.

- Jeg kan ikke huske det, siger [K1].

Flere spor har vi ikke. [K1] har svært ved at forstå, at Ekstra Bladets rejse ikke har styrket hans sag. I telefonen vender han sin frustration mod Mam Rostam og de to myndighedspersoner i Pirde.

- De lyver. Det her er ikke sandheden. Jeg har eksempler på tidligere Baath-folk, der er blevet slået ihjel, siger han.

Giv os navnene

- Jamen, så giv os navnene. Hvem er de?

- Det må kommunaldirektøren vide, siger [K1].

Vi spørger igen, om [K1] har dræbt en eller flere kurdere eller har en anden kriminel fortid i Irak, som kan begrunde hans angst for at vende tilbage.

Det har han ikke.

Vi tager afsked. [K1] har en historie. Den er beskrevet med hans egne ord i papirerne i Danmark.

Men otte år efter hans flugt igennem Europa løber den ud i sandet i Irak.”

Til artiklen var under overskriften ”*Sådan gjorde vi*” indsat følgende tekst:

”*Ekstra Bladets* undersøgende journalistiske gruppe har siden 2. juni i år forsøgt at efterprøve, om det er korrekt, at de irakiske asylansøgere i Brorsons Kirken er i fare for at blive slået ihjel, hvis de vender tilbage. Vi bad derfor om at få udleveret kopier af alle sagsakter i 5-10 personsager, som irakerne suverænt kunne udvælge.

Efter seks uger fik vi adgang til tre sager af gruppen '[K2]', der bakker op om de 282 afviste irakiske asylansøgere i Brorsons Kirke. I en af sagerne ønskede hovedpersonen alligevel ikke at udlevere sine papirer og lade os få adgang til at opsøge navngivne personer i Irak. En anden sag havde sit udgangspunkt i Mosul i det centrale Irak, hvortil vi ikke havde mulighed for at rejse.

Tilbage var én sag. Sagen om den 33-årige [K1] fra den kurdiske del af Irak. Hans sag tog vi ned for at efterprøve i Irak.”

Ekstrabladet.dk offentliggjorde den 31. juli 2009 et tv-klip med et interview med Mam Rostam. Af underteksterne fremgik bl.a. følgende:

”*Mam Rostam:* Alle borgere er sikre uanset deres etniske tilhørsforhold, såvel som religiøse tilhørsforhold. Alle er sikre i dette land!”

Information.dk bragte den 31. august 2009 artiklen ”*Afviste irakere: Ekstra Bladets kronvidne kalder avisen løgnagtig*” med underoverskriften ”*Ifølge Ekstra Bladet har en kurdisk politiker sagt, at ingen irakiske asylansøgere er i fare i Kirkuk. Men det er ikke rigtigt, for der er netop farligt i Kirkuk, fortæller han til Information. I en video på Ekstra Bladets hjemmeside er han også blevet fejlciteret.*” Af artiklen fremgik bl.a. følgende:

”Ekstra Bladet har udover artiklerne i avisen produceret en video. Den ligger på avisens hjemmeside. Her er også et citat fra Mam Rostam, der sidder bekvemt i en sofa og gestikulerer, mens han ifølge Ekstra Bladets undertekster siger:

”Alle borgere er sikre uanset deres etniske tilhørsforhold, såvel som religiøse tilhørsforhold. Alle er sikre i dette land!”

Det er imidlertid ikke rigtigt. Information har fået oversat citatet, og det lyder:

”Vi garanterer alles liv, når vi i Gorran får magten. Lovgivningen bliver gældende, og ingen vil blive undertrykt. Det bliver et retfærdigt samfund.”

2 Parternes synspunkter

2.1 [K1] og [K2]s synspunkter

[C] har som repræsentant for borgerinitiativet [K2] oplyst, at borgerinitiativet er opstået omkring de afviste irakiske asylansøgere, der søgte beskyttelse først i Vor Frue Kirke og derefter i Brorsons Kirke. Organisationen er opstået løbende. Koordination og aftaler i [K2] foregår mundtligt på møder. [K2] er ikke oprettet som forening, og der findes ingen vedtægter. Nogle undergrupper har selv vedtaget retningslinjer, eksempelvis juragruppen. Juragruppen består af knap tyve personer, der har bistået irakerne med sagsbehandling samt orienteret pressegruppen om karakteren af irakernes sager mv. Juragruppen har således repræsenteret irakerne i Brorsons Kirke i dialogen med Ekstra Bladet.

I de forberedende møder blev det over for avisen indskærpet, at det var vigtigt, at Ekstra Bladet fulgte de anvisninger, som de fik af de personer, hvis sager de undersøgte, herunder hvilke instanser og personer, de måtte kontakte i Irak. Dette for at hindre, at Ekstra Bladets arbejde ville bringe pågældende asylansøger i en vanskeligere situation ved eventuel udvisning. Det blev nævnt, at [K2]s pressegruppe og de pågældende asylansøgere ønskede citatgodkendelse på deres citater.

En asylansøger fra Mosul (Ninewe provinsen) tilbød at stille sine sagsakter til rådighed, men Ekstra Bladet fravalgte denne sag, fordi de mente, at området i Irak var for farligt. I stedet valgte avisen [K1]s sag (fra den kurdiske provins Sulaimaniyah).

På trods af [K1]s udtrykkelige ønske om ikke at opsøge hans hjemegn, har avisen alligevel kontaktet flere myndighedspersoner i hjembyen, hvilket har øget klagers sikkerhedsrisiko. Dette er i strid med samarbejdsaftalen mellem avisen og klager, ligesom avisen ikke fremsendte [K1]s citater til godkendelse.

Ekstra Bladet har været ukritisk over for deres kilder, bl.a. politimesteren. Det kan ikke forventes, at denne svarer, at der sker systematisk forfølgelse og krænkelse af menneskerettigheder i hans by.

I lederartiklen fremstår det som om Ekstra Bladet har fået udleveret 5-10 sagsakter: ”... De kunne suverænt selv udvælge hvilke. Det skete med hjælp fra [K2].” Avisen har haft adgang til én sag, [K1]s sag.

Klagerne har henvist til artiklen i Information og anført, at Mam Rostams udtalelser er fejlversat, hvorved meningen af hans udtalelser bliver en anden.

2.2 Ekstra Bladet og ekstrabladet.dks synspunkter

Ekstra Bladet har bestridt, at [K2] har klagekompetence og har herved henvist til, at der ikke er tale om en forening, og at [K2] angiveligt består af en række anonyme personer, der ønsker at støtte de afviste irakiske asylansøgere.

Avisen har vedrørende klagen i øvrigt anført, at avisen af forsikringsmæssige årsager ikke havde mulighed for at efterprøve asylsager, der havde afsæt i de dele af Irak, som var omfattet af Udenrigsministeriets skærpede sikkerhedsvurdering. Dette blev gjort [K2] bekendt.

[K1] pointerede, at han helst ville være fri for, at avisen opsøgte naboer eller tidligere venner i hans hjembyer, men det fremførtes ikke som noget krav, men som et ønske. (En anden asylsøger meldte sig, men gjorde det klart, at avisen ikke måtte opsøge hans hjemegn eller folk, der kendte ham. Den sag takkede avisen nej til.) Der foreligger derfor ikke aftalebrud. Klager udtrykte ved flere lejligheder et ønske om, at avisen opsøgte hans moster, politichefen og kommunaldirektøren i området og den kurdiske krigshelt og oppositionspolitiker Mam Rostam. Personer, som skulle have en kvalificeret mening om

[K1]s sag, og som han tilsyneladende var i kontakt med. Det er derfor uvederhæftigt, at klager i dag klager over brugen af avisens kilder, da han selv pegede på politichefen. Ingen af kilderne gav udtryk for, at klager havde grund til at være nervøs for at vende tilbage.

Avisen har herudover anført, at det ikke var muligt i situationen at foretage en ord-til-ord oversættelse af interviewet med Mam Rostam. Tolken gennemlæste artiklen med Mam Rostam og erklærede, at det var det Mam Rostam havde sagt. Ekstra Bladets interview blev senere oversat af to af hinanden uafhængige og anerkendte tolkebureauer i England. Af oversættelsen fremgår det, at Mam Rostam mener, at klager kan vende tilbage til Irak, hvorfor der er dækning for citatet. Tv-interviewet er fjernet fra ekstrabladet.dk.

Ekstra Bladet har anført, at lederen er dækkende for udgangspunktet i det journalistiske projekt. Ved møder og i e-mails er det gjort klart, hvad projektet handlede om. Af avisens mail af 2. juni 2009 til [K2] fremgår bl.a. følgende:

”Som aftalt tidligere i dag sender jeg en e-mail med ideen til en historie, vi gerne vil lave til Ekstra Bladet. Ideen er, at vi undersøger de konkrete trusler og farer i Irak som irakerne vil/kan blive udsat for, hvis de vender tilbage til Irak.

Det betyder, at vi skal have en kopi af alle sagsakter i 5-10 sager – sager som irakerne suverænt udvælger. Herefter er meningen, at vi rejser til Irak og undersøger sagerne.”

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget: Jytte Scharling, Jan Kristensen, Lene Sarup og John Meinert Jacobsen.

Efter det oplyste har [K2] ikke vedtægter – hverken skrevne eller mundtlige - eller andre definerede formål. Dog er der fastlagt *Grundlag for juragruppen i [K2]*. Det er muligt, at [K2] er et mellem flere personer dannet samvirke, men borgerinitiativet er uden fastlagte regler og uden organer, der kendeligt og utvivlsomt over for omverdenen kan handle på deltagernes vegne dels i forhold til disse, dels i forhold udadtil. Klagen angår ikke omtalen af [K2] og initiativets støtte til de irakiske asylansøgere. Under disse omstændigheder finder Pressenævnet, at [K2] ikke har partsevne i forhold til klagen. Klagen behandles herefter alene i relation til [K1], der den 24. august 2009 underskrev klageskrivelsen.

Af Udenrigsministeriets rejsevejledning af 30. august 2009 fremgik det, at alle rejser til Irak frarådes, men at situationen i de tre kurdiske provinser Dohuk, Erbil og Sulaimaniyah var mindre farlig end i det øvrige Irak (dog frarådes alle ikke nødvendige rejser til provinserne). Det lægges til grund, at Ekstra Bladet af sikkerhedsmæssige årsager stillede krav om, at [K2]/de afviste irakiske asylansøgere udvalgte ansøgere, der hidrørte fra de tre kurdiske provinser, til omtale i artiklen.

Parterne har afgivet modstridende forklaringer om, hvorvidt der er indgået mundtlig aftale om forhåndsgodkendelse af citater, samt i hvilket omfang Ekstra Bladet kunne rette henvendelse til [K1]s tidligere naboer i Irak. Nævnet kan ikke tage stilling til, hvilken forklaring, der er den rigtige, og dette punkt behandles derfor ikke. Nævnet har endvidere ikke mulighed for at vurdere, om Mam Rostams udtalelser er korrekt oversat. Dette klagepunkt behandles derfor heller ikke.

Sådan som sagen foreligger oplyst, finder nævnet ikke grundlag for at fastslå, at Ekstra Bladet ikke har udvist den fornødne kildekritik. Nævnet har herved lagt vægt på, at det af artiklen fremgår, hvem der udtaler sig, således at læseren gøres bekendt med kildernes identitet.

Pressenævnet finder, at lederartiklen ”IRAKERNES SELVMÅL” måske nok kan give indtryk af, at Ekstra Bladet har gennemgået flere end én asylansøgersag. Det fremstod imidlertid klart, at der var tale om en lederartikel, hvori mediet tilkendegav sin egen holdning til oplysninger, der i øvrigt var offentliggjort andetsteds. Da der i lederartikler tillades en højere grad af frisprog end nyhedsartikler eller lignende reportager, finder nævnet ikke grundlag for at udtale kritik af forholdet. Nævnet bemærker, at det af tekstboksen ”Sådan gjorde vi” fremgår, at avisen alene undersøgte [K1]s asylsag.

Pressenævnet udtaler heller ikke i øvrigt kritik af avisen.

Afgjort den 6. november 2009